07/09/2020

Εν τη Εκκλησία του Χριστού δεν αρθρώνουμε προσωπικό «λόγο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Επίκαιρη ανακοίνωση εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς, υπό τον τίτλο "Περί τοῦ ’Αρχιμανδρίτου κ. Ἀνδρέου Κονάνου", όπου, καθώς χαρακτηριστικά αναφέρεται: "Ο Αρχιμανδρίτης κ. Ανδρέας Κονάνος παρ’ όλη την πληθωρική του συγγραφική δραστηριότητα δεν έχει κατανοήσει την στοχοθεσία του ανθρωπίνου βίου και ασφαλώς την αιωνιότητά του, διότι διά 30 ή 40 έτη γηίνης ζωής που του απομένουν ηρνήθη την θεία Χάρι με την οποία τον περικόσμησε ο Πανάγιος Τριαδικός Θεός αρνούμενος ούτω ουσία το Πανάγιον Πνεύμα και υποπίπτων εις τον αφορισμόν του Χριστού «ουδείς επιβαλών την χείραν αυτού επ’ άροτρον και βλέπων εις τα οπίσω εύθετός εστιν εις την βασιλείαν του Θεού...». Διερωτώμεθα δεν ανέγνωσε άραγε ποτέ τους φρικώδεις λόγους του Σωτήρος «πολλοί ερούσίν μοι εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε κύριε, ου τω σω ονόματι επροφητεύσαμεν, και τω σω ονόματι δαιμόνια εξεβάλομεν, και τω σω ονόματι δυνάμεις πολλάς εποιήσαμεν; και τότε ομολογήσω αυτοίς ότι ουδέποτε έγνων υμάς· αποχωρείτε απ᾽ εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν» (Ματθ. 7,22-23)

και τους περί σκανδάλου Κυριακούς λόγους;”.

Σε άλλο σημείο, αναφέρεται, ότι:

“Ο Αρχιμ. κ. Ανδρέας Κονάνος, χειροτονία του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου κυρού Χριστοδούλου, Θεολόγος Καθηγητής επί 20ετίαν των Εκπαιδευτηρίων της Αδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ», ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ, ιεροπρεπέστατος το πάλαι ποτέ, με Πατερικόν και Χριστοειδή λόγον, ήτο φέρελπις Κληρικός που έδιδε ικανάς ελπίδας, διά το Ευαγγελικόν έργον. Δι’ αυτό του εχορηγήσαμεν εκπομπήν εις την «ΠΕΙΡΑΪΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ» την οποίαν αναργύρως διηκόνησεν. Όταν όμως άρχισε δυστυχώς, καθ’ ημάς, η πορεία αλλοιώσεως του Ευαγγελικού μηνύματος με προσωπικόν λόγον διεκόψαμεν την συνεργασίαν, λυπούμενοι σφόδρα δι’ αυτό. Εν τη Εκκλησία του Χριστού δεν αρθρώνουμε προσωπικό «λόγο» αλλά ο,τι το Πνεύμα του Θεού δίδει εις ημάς, «επόμενοι των Αγίων Πατέρων». Κατά την δήλωσιν του ιδίου του Αρχιμ. κ. Ανδρέου Κονάνου που εγένετο εις προσκυνηματικήν του επίσκεψιν κατά την εορτήν της Θ. Μεταμορφώσεως εις το Όρος Θαβώρ, εις την Αγίαν Γην και κυκλοφορεί εις το διαδίκτυο δαιμονιοκατεχομένη του εζήτησε να απομειώσει την γενειάδα και τα μαλλιά του, γεγονός που το εδιηγείτο μετά βδελυγμίας. Με την πρόσφατον όμως επιστολήν του ικανοποίησε πλήρως το αίτημα της δαιμονιοκατεχομένης, όχι απλώς απομειώνων τα στοιχεία αφιερώσεώς του εις τον Θεόν, αλλά αποβάλων το ιερατικόν αυτού σχήμα και εγκαταλείπων το Ιερόν Θυσιαστήριον, έργον υπεροχικόν που ούτε οι Θείοι Αγγελικοί Νόες δεν δύνανται να επιτελέσουν”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ “ΠΕΡΙ ΤΟΥ ’ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ Κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΝΑΝΟΥ”.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου 2020

Περί τοῦ ’Αρχιμανδρίτου κ. Ἀνδρέου Κονάνου

Παγία γραμμή τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως εἶναι νά ὁμιλοῦμε διά τίς θέσεις καί κρίσεις πού ἐκφέρονται ἐπί ἐκκλησιαστικῶν, θεολογικῶν, ἐθνικῶν καί κοινωνικῶν ζητημάτων καί ὄχι διά τά πρόσωπα πού τίς καταθέτουν. Ἐναύλως ἠχοῦν οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου μας «μή κρίνετε ἵνα μή κριθῆτε» (Ματθ. 7,1) καί «σύ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον ἰκέτην (Ρωμ. 14,4)». Ἡ ἄρθρωσι τοῦ ταπεινοῦ μας λόγου κατατίθεται ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως τῆς διαποιμάνσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ «ὡς λόγον ἀποδώσοντες» (Ἑβρ. 13,17). Ἐπειδή ὅμως ἀτυχῶς ἐνεπλάκη τό ὄνομα τῆς καθ’

ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως εἰς τήν τραγικήν ἔκπτωσιν τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέου Κονάνου ὀφείλομεν κατά τόν Πρωτοκορυφαῖον Ἀπόστολον Πέτρον νά διευκρινίσωμεν τήν θέσιν μας (Α Πέτρου 3,15).

Εἰς τήν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τό μυστήριον εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἡ ταμειοῦχος τῆς Θείας Χάριτος εἰς τήν Ὁποίαν ἐδόθη κατ' ἄφατον μακροθυμίαν τοῦ Παναγίου Θεοῦ, τό «δεσμεῖν» καί «λύειν» πού «ὑποχρεοῖ» καί τόν ἴδιον τόν Θεόν κατά τήν διακήρυξίν Του «ὅσα ἐάν δήσητε ἐπί τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ καί ὅσα ἐάν λύσηται ἐπί τῆς γῆς ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ» (Ματθ. 18,18). Ἑπομένως τά μυστήρια δέν λειτουργοῦν μαγικῶς ἀλλά μόνον τελούμενα σέ ἀπόλυτον κοινωνίαν μέ τήν Ἐκκλησίαν. Ἡ ἄποψις ἑπομένως ὅτι ἡ Ἱερωσύνη εἶναι ἀνεξάλειπτος ἤ ὅτι ἀδρανοποιεῖται εἶναι κακοδοξία, πού προέρχεται ἀπό τόν Ρωμαιοκαθολικισμό καί τήν ὁποίαν εἰσήγαγαν εἰς τήν καθ' ἡμᾶς Θεολογίαν οἱ ἐν Ἑσπερίᾳ σπουδάσαντες Θεολόγοι καί μαθηταί των. Ἀπόδειξις τοῦ γεγονότος ὁ ΞΒ΄ Κανών τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὁ ὁποῖος διακελεύει τά ἀκόλουθα «Εἴ τις κληρικός, διὰ φόβον ἀνθρώπινον, Ἰουδαίου ἢ Ἕλληνος ἢ αἱρετικοῦ, ἀρνήσεται, εἰ μὲν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀποβαλλέσθω˙ εἰ δὲ τὸ ὄνομα τοῦ κληρικοῦ, καθαιρείσθω· μετανοήσας δέ, ὡς λαϊκὸς δεχθήτω». Ὁ κανών αὐτός ἔχει ἐπικυρωθεῖ ὁρισμένως μέ τόν Β Κανόνα τῆς Ἁγίας Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Εἰς τό ἐρώτημα διατί δέν «ἀναχειροτονοῦνται» οἱ ὑποβαλόμενοι εἰς τήν ποινήν τῆς καθαιρέσεως Κληρικοί μετά τήν ἀπονομήν εἰς αὐτούς χάριτος, ἡ ἀπάντησις εἶναι ὅτι τό μυστήριον εἶναι ἡ Ἐκκλησία ἡ ὁποία ἀποφαίνεται καί κατά ταῦτα δέν ἀπαιτεῖται ἐπανάληψις τῆς μυστηριακῆς πράξεως.

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέου Κονάνου, προκύπτει ὅτι ἔχει διαπράξει τά Ἐκκλησιαστικά ἀδικήματα: 1. Τῆς αὐτογνωμόνου ἀποβολῆς τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος, 2. Τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Ἐφημεριακῆς του θέσεως καί 3. Τοῦ δεινοτάτου σκανδαλισμοῦ τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν ἀδικήματα σαφῶς προβλεπόμενα καί ρητῶς τιμωρούμενα διά τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ Ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης Ὑπουργήματος καί τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τήν τάξιν τῶν λαϊκῶν ὑπό τοῦ Θείου καί Ἱεροῦ Κανόνος ΞΒ΄ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὅπως ἐπεκυρώθη ὁρισμένως μέ τόν Β΄ Κανόνα τῆς Ἁγίας Πενθέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τῆς ποινῆς τοῦ ἀναθεματισμοῦ, ὑπό τοῦ Ζ΄ Ἱεροῦ Κανόνος τῆς Ἁγίας Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου διακελεύοντος «Τοὺς ἅπαξ ἐν κλήρῳ τεταγμένους, ἢ καὶ μοναστάς, ὡρίσαμεν μήτε ἐπὶ στρατείαν, μήτε ἐπὶ ἀξίαν κοσμικὴν ἔρχεσθαι· ἤ, τοῦτο τολμῶντας, καὶ μὴ μεταμελουμένους, ὥστε ἐπιστρέψαι ἐπὶ τοῦτο, ὁ διὰ Θεὸν πρότερον εἵλοντο, ἀναθεματίζεσθαι». Ἐπειδή ὅμως κατά τήν διάταξιν τοῦ ΚΕ΄ Ἱ. Κανόνος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων «οὐκ ἐκδικήσεις δίς ἐπί τό αὐτό» τά ἀνωτέρω ἀδικήματα κολάζονται διά τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως καί τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τήν τάξιν τῶν λαϊκῶν. Ὁ δέ σκανδαλισμός τῆς συνειδήσεως τῶν

πιστῶν πού ἀποτελεῖ παρεπόμενον ἀδίκημα τῶν ἀνωτέρω βασικῶν προβλέπεται καί κολάζεται μέ τά Κυριακά λόγια «οὐαί τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι’ οὗ τό σκάνδαλον ἔρχεται…» (Ματθ. 18,7) «ὅς δ’ ἄν σκανδαλίση ἕναν τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῆ μύλος ὀνικός εἰς τόν τράχηλον αὐτοῦ καί καταποντισθῆ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης…» (Ματθ. 18,6).

Ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέου Κονάνου προκύπτει ὅτι δέν ἔχει προσκτήσει διά κουρᾶς καί ὁμολογίας τήν μοναχική ἰδιότητα, ἀλλά διά ρασοευχῆς ἐνεγράφη εἰς τό δοκιμολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Ἡ διαδικασία κανονικῆς διερευνήσεως τῆς ὡς εἴρηται ὑποθέσεως προβλέπει ἄσκηση κανονικῆς διώξεως ὑπό τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως, τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κκ Ἱερωνύμου, ἔχοντος τήν κανονική ἁρμοδιότητα καί τήν δωσιδικίαν, διότι ὁ εἰρημένος τυγχάνει Κληρικός τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί Ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς, διενέργεια τακτικῶν ἐνόρκων ἀνακρίσεων, ἔκδοσι παραπεμπτικοῦ βουλεύματος, ἐκδίκασι ὑπό τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν τῆς κανονικῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἔκδοσι παραπεμπτικῆς Ἀποφάσεως, λόγῳ ἀναρμοδιότητος ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως, εἰς τό Πρωτοβάθμιο διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχούς Συνοδικό Δικαστήριο καί τελεσίδικη Ἀπόφασι τοῦ εἰρημένου Δικαστηρίου.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀνδρέας Κονάνος παρ’ ὅλη τήν πληθωρική του συγγραφική δραστηριότητα δέν ἔχει κατανοήσει τήν στοχοθεσία τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καί ἀσφαλῶς τήν αἰωνιότητά του, διότι διά 30 ἤ 40 ἔτη γηΐνης ζωῆς πού τοῦ ἀπομένουν ἠρνήθη τήν θεία Χάρι μέ τήν ὁποία τόν περικόσμησε ὁ Πανάγιος Τριαδικός Θεός ἀρνούμενος οὕτω οὐσίᾳ τό Πανάγιον Πνεῦμα καί ὑποπίπτων εἰς τόν ἀφορισμόν τοῦ Χριστοῦ «οὐδείς ἐπιβαλών τήν χεῖραν αὐτοῦ ἐπ’ ἄροτρον καί βλέπων εἰς τά ὀπίσω εὔθετός ἐστιν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ…». Διερωτώμεθα δέν ἀνέγνωσε ἄραγε ποτέ τούς φρικώδεις λόγους τοῦ Σωτῆρος «πολλοὶ ἐροῦσίν μοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, Κύριε κύριε, οὐ τῷ σῷ ὀνόματι ἐπροφητεύσαμεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβάλομεν, καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν; καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀποχωρεῖτε ἀπ᾽ ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν» (Ματθ. 7,22-23) καί τούς περί σκανδάλου Κυριακούς λόγους;

Τό δαιμονικόν πνεῦμα τῆς ἀκρίτου «ἀγαπολογίας» καί τῆς αὐτοδικαιώσεως τοῦ ἐφιαλτικοῦ θρησκευτικοῦ δικαιωματισμοῦ πού ἀναπτύσσουν οἱ κατ’ ἐπίφασιν θεολόγοι τῆς «ἀνοικτότητος» ὁδηγεῖ ἀναπόδραστα εἰς ἐπιστολάς ὡς τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέου Κονάνου.

Μέ τήν ἐμπειρία τῶν 20 ἐτῶν εἰς τά Συνοδικά Δικαστήρια τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος καί εἰς τό ἀνακριτικόν Κανονικόν ἔργον, ταπεινῶς εἰσφέρω τήν κατ’ ἐφαρμογήν τοῦ Πνευματικοῦ Νόμου ἄτεγκτον πραγματικότητα ὅτι δέν ὑπάρχουν τραγικώτερα πρόσωπα καί πλέον δυστυχισμένες ὑπάρξεις, ἄξιες πολλῶν δακρύων ἀπό τούς καθηρημένους πρώην Κληρικούς. Κατά τήν διάρκειαν τῶν 20 ἐτῶν τῆς διακονίας μου δέν εἶδα οὔτε ἕναν πού ἀπέβαλε τό ἱερατικόν ἤ μοναχικόν σχῆμα καί νά εὐδοκίμησε στήν ζωήν του. Ὅσοι ἀρνήθηκαν τήν θεία Χάρη βιώνουν ἀπό τῆς παρούσης ζωῆς τήν τραγωδία τῆς σχάσεως μέ τόν Θεόν καί προγεύονται τήν βάσανον τῆς κολάσεως.

Ὁ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέας Κονάνος, χειροτονία τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου κυροῦ Χριστοδούλου, Θεολόγος Καθηγητής ἐπί 20ετίαν τῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Ἀδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ», ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ, ἱεροπρεπέστατος τό πάλαι ποτέ, μέ Πατερικόν καί Χριστοειδῆ λόγον, ἦτο φέρελπις Κληρικός πού ἔδιδε ἱκανάς ἐλπίδας, διά τό Εὐαγγελικόν ἔργον. Δι’ αὐτό τοῦ ἐχορηγήσαμεν ἐκπομπήν εἰς τήν «ΠΕΙΡΑΪΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ» τήν ὁποίαν ἀναργύρως διηκόνησεν. Ὅταν ὅμως ἄρχισε δυστυχῶς, καθ’ ἡμᾶς, ἡ πορεία ἀλλοιώσεως τοῦ Εὐαγγελικοῦ μηνύματος μέ προσωπικόν λόγον διεκόψαμεν τήν συνεργασίαν, λυπούμενοι σφόδρα δι’ αὐτό. Ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ δέν ἀρθρώνουμε προσωπικό «λόγο» ἀλλά ὅ,τι τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ δίδει εἰς ἡμᾶς, «ἐπόμενοι τῶν Ἁγίων Πατέρων». Κατά τήν δήλωσιν τοῦ ἰδίου τοῦ Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέου Κονάνου πού ἐγένετο εἰς προσκυνηματικήν του ἐπίσκεψιν κατά τήν ἑορτήν τῆς Θ. Μεταμορφώσεως εἰς τό Ὄρος Θαβώρ, εἰς τήν Ἁγίαν Γῆν καί κυκλοφορεῖ εἰς τό διαδίκτυο δαιμονιοκατεχομένη τοῦ ἐζήτησε νά ἀπομειώσει τήν γενειάδα καί τά μαλλιά του, γεγονός πού τό ἐδιηγεῖτο μετά βδελυγμίας. Μέ τήν πρόσφατον ὅμως ἐπιστολήν του ἱκανοποίησε πλήρως τό αἴτημα τῆς δαιμονιοκατεχομένης, ὄχι ἁπλῶς ἀπομειώνων τά στοιχεῖα ἀφιερώσεώς του εἰς τόν Θεόν, ἀλλά ἀποβάλων τό ἱερατικόν αὐτοῦ σχῆμα καί ἐγκαταλείπων τό Ἱερόν Θυσιαστήριον, ἔργον ὑπεροχικόν πού οὔτε οἱ Θεῖοι Ἀγγελικοί Νόες δέν δύνανται νά ἐπιτελέσουν.

Τέλος ὁ μόνος λόγος πού μπορεῖ νά ἀρθρωθῆ εἶναι ἡ ἐπίκλησις τοῦ ἀπείρου ἐλέους τοῦ Παναγίου Θεοῦ διά τόν ἐκπεσόντα τραγικόν δοῦλον Του Ἀρχιμ. κ. Ἀνδρέαν Κονάνον.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ